

Smågruppesamling uke 45-46

Johannes 4:23-24, 2. Sam 24:24, Sal 103:1-5

Gud trenger ikke tilbedelse. Han sitter ikke i Himmelen og sliter med selvbildet sitt, og trenger at vi stadig minner Han på hvem Han er. Det er vi som trenger å tilbe. Alle har lengsler som er større enn livet, og de finner sin dypeste oppfyllelse i Jesu ord: Kom til meg. Gud er også mye mer interessert i tilbedere enn tilbedelse.

Inntrykkene våre trenger uttrykk. På hebraisk er det 7 ulike ord for tilbedelse og alle er koblet til noe fysisk: Bøye seg ned, stå, knele, løfte hender, klappe i hendene, løfte hodet, bøye hodet, danse og kle seg i sekk og aske. Poenget er at vi skal gi Gud kroppen vår, så vel som resten av vårt vesen.

Tilbedelse er av og til på trass. Når vi tilber Gud også når vi ikke føler for det, på tross og på tross, har vi mulighet til å gi Gud noe vi ikke har mulighet til å gi Han i Himmelen. Av og til er det kanskje det at tilbedelsen koster oss noe som gjør den verdifull.

1. Hva er det første du tenker på når du tenker på Gud?
2. Når er det enkleste for deg å tilbe?
3. Hvilket av de fysiske uttrykkene kan hjelpe deg til å koble bedre på Gud i tilbedelsen?
4. Hva slags tilbedelse inviterer Gud deg inn i nå?